

Gaza, o altă perspectivă

🕒 Acum 4 minute 👁 5 Vizualizari 📖 4 Timp de citire

Citesc niște informații de-a dreptul halucinante care aruncă o cu totul altă perspectivă asupra conflictului din Israel. Practic, rădăcinile a ceea ce se întâmplă acolo încep din 1995, anul în care se semnează acordul Oslo 2. În conformitate cu acest acord, Palestina primește dreptul de a-și gestiona independent resursele naturale. Patru ani mai târziu, în apele teritoriale ale Fâșiei Gaza se descoperă un mega-depozit de gaz, cu o rezervă estimată de peste 122 trilioane de metri cubi. Ca să fie frustrarea și mai mare, în apele teritoriale ale Libanului există un alt mega-depozit de gaz, aflat la doar 2 km de apele teritoriale israeliene. Cu alte cuvinte, statul Israel se află între două mega-depozite de gaze și nu are acces la niciunul dintre ele. Frustrant, nu-i așa? Nu vă apucați să trageți concluzii pripite pentru că încă nu ați înțeles totul!

Palestina a început încă din 2002 să construiască infrastructura necesară exploatării gazelor de acolo, doar că Israelul nu a permis vânzarea directă a gazelor de către autoritățile palestiniene, având pretenția ca Palestina să vândă la preț intern întreaga producție statului israelian. Și uite așa apar conflictele între Israel și Autoritatea Palestiniană din care rezultă blocarea proiectului.

Specialiștii spun că, după sabotarea Nord Stream de către SUA a devenit foarte clară explozia pe care o vedem acum în Palestina. De ce? pentru că e vorba de o afacere de peste 600 miliarde de dolari menită a potoli pofta nebună de energie a Europei. Continentul se află pe un drum eșuat deoarece nu mai are acces la energie ieftină. Toate tentativele de a înlocui energia rusească au fost sortite eșecului. Și uite-așa apare oportunitatea depozitului palestinian.

Doar că nu trebuie să trageți concluzii pripite. Operațiunea pe care o vedeți acolo, în care armata Israelului a făcut una cu pământul întreaga Gaza, nu este una în care beneficiar e statul Israel. Oups. Se pare că v-am șocat, mai ales în condițiile în care vedeți limpede atrocitățile de acolo. Doar că ceea ce se vede nu coincide cu ceea ce se petrece în subteran. Ițele întregii afaceri se află la 3600 km distanță de Israel, la ... Londra.

Cu ceva timp în urmă, o halcă imensă din activitatea operațională a gigantului petrolier BP este cedată unei firme indiene care se ocupă de activități externalizate ale marilor companii: Infosys. Întâmplător, firma aparține socrului lui Rishi Sunak. Și tot întâmplător, Rishi Sunak se apucă să tragă în BP cu licențe de exploatare în Marea Nordului. Contractul dintre Infosys și BP este unul de 1.5 miliarde de dolari.

Cinstit cum îl știm, Rishi „își dă seama” că exploatările din Marea Nordului, chiar dacă sunt rentabile, tot nu compensează la bursa șpăgii, contravaloarea contractului pe care familia sa l-a semnat cu BP. Și uite-așa, ajungem la un alt eveniment.

În octombrie anul curent, Paul Bristow, un deputat conservator britanic și consilier al Secretarului de Stat pentru Știință, îi trimite lui Rishi Sunak o scrisoare deschisă în care cere încetarea conflictului din Israel. Scrisoarea are ecouri ample în societatea engleză, doar că, pe 30 octombrie Rishi Sunak îl demite pe „rebel”. Călcase rău pe bec!

Coincidența face ca, în aceeași zi în care se semnează demiterea lui Bristow, la Tel Aviv să se semneze un contract baban. Executivul israelian emite 12 licențe de exploatare pentru depozitului palestinian de gaze. Beneficiari? Mari mahări internaționali. Partea leului însă revine, „întâmplător”, celor de la BP. Și uite-așa, nulitatea Rishi îi mulțumește satisfăcător pe binefăcătorii săi. Să mai spunem și că, imediat după BP, celălalt loz câștigător al luptei din Gaza este tras de ENI, probabil premiul de consolare dat Italiei deoarece acceptă o coadă de topor americană la frâiele țării. Mă rog, chestiunea cu țările de care aparțin niște companii e destul de puerilă întrucât, mai degrabă țările aparțin companiilor.

Toată ticăloșia care se petrece în Gaza are acceptul deplin al SUA care s-a deplasat acolo cu o forță absolut nejustificată. De fapt, SUA doresc să-și ia de pe cap obligația menținerii pe linia de plutire a Europei. Dezvoltarea rapidă a proiectului palestinian ar contribui atât la rezolvarea problemelor energetice ale Europei, dar și la rotunjirea profiturilor marilor mafioți internaționali de pe piața energiei. Și uite-așa, cei 1.5 miliarde de dolari pompați în firma familiei lui Rishi Sunak ajung să se dovedească o investiție înțeleaptă. Desigur, în urma acestei nebunii, palestinienii sunt izgoniți din fâșia Gaza, dar cine sa mai ia de la destinul unor amărâți pe care, în realitate, îi urăsc toți. De ce-i urăsc? Păi prea s-au așezat ei acolo, în fața tuturor intereselor mahărilor lumii. Și, până la urmă, vorba englezului: „dacă e vorba de bani, orice acțiune e justificată și morală”

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/2023/12/gaza-o-alta-perspectiva.html>

Despre autor
